

اتحاد و همبستگی رمز پیروزی است!

به مناسبت اول ماه مه، روز جهانی کارگر

هیئت سیاسی - اجرائی حزب چپ ایران

حزب چپ ایران فرارسیدن روز جهانی کارگر، روز فرخنده‌ی همبستگی جهانی کارگران را به همه‌ی کارگران، مزد و حقوق بگیران و همه‌ی آن‌هایی که برای آزادی، برابری، عدالت اجتماعی و ایجاد جهانی فارغ از دیکتاتوری، استثمار، تبعیض و جنگ مبارزه می‌کنند، شادباش می‌گوید و یاد کسانی را که در این راه مبارزه کرده و از جان مایه گذاشته‌اند، گرامی داشته و به زندانیان سیاسی، کارگران و معلمان زندانی درود می‌فرستد و به سهم خود برای رهایی آنان از بند تلاش می‌نماید.

از آغاز استقرار نظام سرمایه‌داری تاکنون پیکار میان طبقه کارگر و دولت‌های سرمایه‌داری در جهان با افت و خیزهایی بی‌وقفه ادامه داشته‌است. اعتصاب کارگران نساجی شیکاگو در سال ۱۸۸۶ که با خواست کاهش ساعات کار به ۸ ساعت شروع شد به رغم کشتار رهبران کارگران به نقطه عطفی در پیکار کارگران برای همبستگی، آزادی و رفاه در جهان تبدیل شد. مدت کوتاهی بعد از آن، کارگران در آمریکا و دیگر کشورها توانستند با متشکل شدن در سازمان‌های کارگری علاوه بر تحمیل ۸ ساعت کار به سرمایه‌داران، گام‌های مهمی در راستای بهبود شرایط کار، افزایش دستمزد و بهبود زندگی خود به جلو بردارند.

در ایران نیز روز جهانی کارگر از سال ۱۳۰۰ به بعد در اثر مبارزات احزاب و تشکل‌های نوپا در دوران انقلاب مشروطه، تشکیل حزب کمونیست ایران و حزب توده و شکل‌گیری شورای متحده‌ی کارگران ایران، بعد از سقوط رضا شاه، بالاخره ۸ ساعت کار روزانه در نخستین قانون کار ایران که در سال ۱۳۲۵ پس از مبارزات سازمان‌های کارگری به تصویب رسید، پذیرفته شد. حق فعالیت سندیکاها، کارگری نیز رسمیت شناخته شد. با وجود قانونی شدن روز کارگر به‌عنوان تعطیل کارگری در قانون کار، این قانون نیز به مانند حق تشکل از طرف دولت و کارفرمایان رعایت نمی‌شود. کارگران همچنان خواستار تعطیل عمومی روز کارگر و برگزاری تظاهرات خیابانی بدون مزاحمت پلیس، برای طرح مطالبات خود هستند و برای آن مبارزه می‌کنند. اما همچنان تجمع‌ها در این روز مورد یورش پلیس قرار می‌گیرند و شرکت‌کنندگان در این تجمع‌ها بازداشت و زندانی می‌شوند.

در سال گذشته سیاست سرکوب دستمزدها و تعرض لجام گسیخته رژیم به طبقه کارگر و دست‌آوردهای مبارزاتی آنان شدت پیدا کرد. دستمزدها ۵۰ درصد کمتر از نرخ رسمی تورم افزایش داده شد، قانون بازنشستگی را تغییر دادند، موقتی سازی نیروی کار در مشاغل مختلف ادامه پیدا کرد، کار کودک با احیای مناسبات استاد شاگردی قانونی شد، اموال بیشتری از تامین اجتماعی به غارت رفت، تبعیض علیه زنان و تلاش برای بیرون راندن آنان از بازار کار تشدید شد. در اثر این اقدامات که همراه با فشار و سرکوب خیابانی پیش برده می‌شود، نرخ مشارکت زنان کاهش و به زیر ۱۴ درصد تقلیل یافت.

به موازات تشدید تعرض همه جانبه‌ی حکومت به حقوق و معیشت مردم، اعتراضات کارگران، معلمان، بازنشستگان، پرستاران و سایر گروه‌های مزد و حقوق بگیر نیز گسترش پیدا کرد و صدها اعتصاب و اعتراض از طرف گروه‌های زحمتکش انجام گرفت. اعتراضات سال گذشته سیاسی‌تر از قبل شد و در بسیاری از آن‌ها، شعارهائی نیز علیه رئیس‌جمهور، وزرا و مجلس داده شد. غارت اموال عمومی زیر عنوان «مولدسازی» نیز به صورت مخفی در سال گذشته ادامه پیدا کرد و هیچ‌کس به غیر از یک گروه چند نفره از مقامات ارشد حکومت، هیچ اطلاعی از جزئیات آن ندارد.

کارشناسان غیر حکومتی با استناد به آمارهای رسمی، گزارشات تکان دهنده‌ای از نتایج سیاست‌ها و عملکرد حکومت منتشر می‌کنند. افزایش ۸ میلیون نفر به جمعیت زیر خط فقر، وجود ۷ میلیون کودک کار و خیابانی، ترک تحصیل ۴ میلیون کودک، افزایش دزدی و جنایت، تن‌فروشی و بی‌خانمانی، فروش اندام برای تهیه نان و کرایه‌ی مسکن، سوء تغذیه‌ی نیمی از جمعیت کشور و نابودی محیط زیست، این‌ها تنها بخش کوچکی از پیامدهای استبداد مذهبی هستند.

گسترده‌ی اعتراضات و پیوستن گروه‌های مختلف مزد و حقوق‌بگیر به اعتراضات، به دلیل ایجاد فضای امنیتی شبه فاشیستی و سرکوب شدید و جلوگیری از فعالیت سندیکاها توسط رژیم، مانع از افزایش تعرض حکومت و کارفرمایان به حقوق کارگران نشده‌است. با این همه و به رغم تشدید سرکوب، مبارزات کارگران برای رسیدن به خواسته‌های خود، با قوت ادامه دارد و در حال گسترش است و هر روز که می‌گذرد رادیکال‌تر می‌شود.

سرکوب فعالین کارگری نیز در سال گذشته افزایش یافت و علاوه بر زندانی کردن عده‌ی زیادی از کارگران و اخراج صدها نفر به خاطر فعالیت صنفی، صدها نفر از اعضا، رهبران و فعالین شورای هماهنگی تشکل‌های صنفی فرهنگیان نیز بازداشت، محاکمه و محکوم به زندان و اخراج شدند.

مبارزات کارگران، هم در بعد صنفی و هم سیاسی، در سال گذشته رشد چشمگیری کرد. حمایت تشکل‌های کارگری از جنبش انقلابی «زن، زندگی، آزادی»، که از آغاز جنبش شروع شد، تداوم پیدا کرد و تشکل‌های موجود با انتشار منشور ۱۲ ماده‌ای حداقلی و موضع‌گیری‌های مختلف بر حمایت از این جنبش به کرات تاکید کردند. به خصوص شورای هماهنگی تشکل‌های صنفی فرهنگیان در دفاع از جنبش، سنگ تمام گذاشتند و تاوان سنگینی برای حمایت خود پرداختند. این حمایت‌ها حاکمی از رشد و بلوغ سیاسی تشکل‌های کارگری است.

حزب چپ ایران سیاست سرکوب دستمزدی و اعتراضات معیشتی کارگران و بازنشستگان را همواره محکوم نموده و از مبارزه‌ی کارگران و مزد و حقوق‌بگیران برای افزایش دستمزد متناسب با هزینه‌های واقعی زندگی، حمایت کرده‌است.

تعرض دولت‌های سرمایه‌داری به حقوق و دست‌آوردهای مبارزاتی کارگران در اکثر کشورهای جهان نیز افزایش پیدا کرده و دامنه‌ی آن به دموکراتیک‌ترین کشورهای شمال اروپا نیز تعمیم یافته‌است. با این همه به واسطه‌ی وجود آزادی فعالیت سندیکایی و احزاب کارگری مقاومت در برابر این تعرض نیز شدید است. انجام این تعرضات بار دیگر نشان داد، که نظام‌های سرمایه‌داری هر گاه در هر جا فرصتی به دست آورند، در تعدیل و برچیدن قوانین حمایتی و پس گرفتن دست‌آوردهای مبارزاتی کارگران تردید به خود راه نخواهند داد. قدرت‌گیری احزاب دست راستی و شبه فاشیستی در بسیاری از کشورهای پیشرفته و تعرض به حقوق و آزادی‌های مردم، نتیجه‌ی تضعیف اتحادیه‌ها و احزاب کارگری است و موثرترین راه مقابله با آن، تقویت سازمان‌های کارگری و دفاع از دموکراسی می‌باشد.

حمایت اتحادیه‌های کارگری جهانی از مبارزات کارگران ایران در سال گذشته نیز، پا به پای سرکوب فعالیت‌های اتحادیه‌ای، تداوم یافت و باعث تقویت بیشتر همبستگی میان کارگران ایران با کارگران جهان شد. حزب چپ ایران این حمایت‌ها را ارج نهاده و در تداوم و تحکیم آن تلاش می‌کند.

تجربیات جنبش کارگری در جهان و ایران نشان داده است که کارگران و مزد و حقوق‌بگیران در هیچ جایی از جهان بدون متحد و متشکل شدن در اتحادیه‌های مستقل و احزاب کارگری نیرومند، قادر نخواهند شد

حتی در دموکراتیک‌ترین نظام‌های سرمایه‌داری، از حقوق انسانی خود به شکل بایسته دفاع کنند. کارگران در ایران نیز برای رسیدن به حقوق و خواسته‌های خود و رسیدن به رفاه و آزادی، راهی جز متحد و متشکل شدن در اتحادیه‌ها و تشکل‌های مستقل و تداوم و افزایش مبارزات خود ندارند.

امسال در شرایطی روز همبستگی طبقاتی کارگران و عموم مزد و حقوق‌بگیران فرامی‌رسد، که سرکوب جنبش انقلابی «زن، زندگی، آزادی» و تلاش برای زدودن دست‌آوردهای آن به حد اعلا رسیده و رژیم از هیچ وسیله‌ای در این راه دریغ نکرده و نمی‌کند. فضای کشور شدیداً امنیتی شده است. اوباشان آتش به اختیار رژیم در هفته‌های اخیر به دستور مستقیم خامنه‌ای، حملات فاشیستی به زنان را تشدید کرده‌اند. این حملات ناشی از ترس و نگرانی آنان از ظرفیت و توان جنبشی است که به‌رغم سرکوب شدید با پایداری و مقاومت خود به کابوس رژیم تبدیل شده است. جنبش «زن، زندگی، آزادی»، که از حمایت‌های گسترده‌ی مردمی و احزاب و سازمان‌های کارگری، نهادهای مدنی و سیاسی برخوردار است، مرعوب نشده و هم‌چنان برای رسیدن به مطالبات خود در حال نبرد با رژیم اسلامی است و هدف نهائی آن براندازی این رژیم است. حزب چپ ایران همواره از این جنبش حمایت کرده است.

امسال هم‌چنین، با آغاز جنگی دیگر در منطقه، کشتار وحشیانه بیش از ۳۴ هزار فلسطینی بی دفاع، ویرانی غزه و آوارگی بیش از دو میلیون فلسطینی توسط دولت دست راستی اسرائیل بعد از حمله‌ی ۷ اکتبر حماس در سال گذشته، تشدید تنش بین رژیم اسلامی با اسرائیل پس از حمله به کنسولگری ایران در سوریه، موشکباران تلافی‌جویانه‌ی رژیم و حمله متقابل اسرائیل به پایگاه نظامی ایران در اصفهان، در عین حال که خطر درگیری نظامی بین دو کشور و گسترش جنگ در منطقه را افزون‌تر ساخت، تأثیرات منفی اقتصادی و سیاسی نیز در ایران به‌جا گذاشته و موجب نگرانی بیشتر مردم شد. حزب چپ ایران مخالف هرگونه ماجراجویی نظامی، علیه جنگ افروزان و مدافع صلح در منطقه است!

حزب چپ ایران یار دیگر تشدید تعرض مداوم رژیم به حقوق کارگران شاغل و بازنشسته و اتخاذ سیاست‌های فقرآور را که باعث رانده شدن بیش از نیمی از جمعیت کشور به زیر خط فقر شده، محکوم می‌نماید و از مبارزات کارگران برای افزایش دستمزدها، حقوق بازنشستگی، حق اعتصاب و تشکل، آزادی کارگران و معلمان زندانی و دیگر زندانیان سیاسی و مدنی، لغو قراردادهای موقت کار، رفع تبعیض جنسیتی و همه‌ی مطالباتی که در منشور ۱۲ ماده‌ای و نیز منشور ۶ ماده‌ای امسال تشکل‌های مدنی و کارگری آمده، پشتیبانی می‌کند. ما کارگران و دیگر مزد و حقوق‌بگیران را به اتحاد و همبستگی بیشتر فرامی‌خوانیم و در مبارزه برای آزادی، برابری و استقرار نظامی عادلانه و انسانی در ایران، قاطعانه همراه آن‌ها ایستاده‌ایم.

زنده و پاینده باد همبستگی جهانی کارگران

هیئت سیاسی - اجرائی حزب چپ ایران

۹ اردیبهشت ۱۴۰۳ - ۲۸ آپریل ۲۰۲۴

Source URL: <https://bepish.org/node/10712>